

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»**Ειρλαυρίου 116/2019****Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων -.**

Δεκτή η αίτηση. Εξαιρετικές περιστάσεις άρθρου 8 παρ. 5 του ν. 3869/2010. Ορισμός μηδενικών καταβολών, επί τριετία, με εκ νέου συζήτηση για τυχόν επαναπροσδιορισμό μηνιαίων καταβολών. Απόρριψη ένστασης αοριστίας, ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος, ένστασης δόλιας αδυναμίας πληρωμής. Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να τηρούν την αρχή του υπεύθυνου δανεισμού. Τυχόν μη ορθή εκτέλεση της εν λόγω υποχρέωσης, καθιστά τις τράπεζες συνυπαίτιες της επελθούσας αδυναμίας πληρωμής του οφειλέτη, με αποτέλεσμα να απορρίπτεται σχετική ένσταση. Δολιότητα του δανειολήπτη νοείται μόνο αν αυτός εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας, προσκομίζοντας ψευδή ή πλαστά στοιχεία, προκειμένου να πετύχει την έγκριση δανείων (Προς αυτή την κατεύθυνση εν μέρει και το σημείωμα των Σ. Τσαχιρίδη και Σ. Σκιαδόπουλου, με θέμα «Ανυπαίτια αδυναμία πληρωμής οφειλών δημοσίων υπαλλήλων (ν. 3869/2010)» επί των υπ' αριθ. 302/2018 και 176/2018 αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θηβών, ΕπΟιΔ 2019, 106 επ.). Εξαίρεση από την εκποίηση της δυνητικής πρώτης και κύριας κατοικίας της αιτούσας και καθορισμός των μηνιαίων καταβολών του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, μετά την παρέλευση του χρονικού διαστήματος της προσωρινής ρύθμισης.

(Η απόφαση δημοσιεύεται επιμελεία του δικηγόρου Αθηνών, Σωκράτη Οδ. Τσαχιρίδη, Μεταπτυχιακού Διπλωματούχου Πάντειου Πανεπιστημίου)

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ./2016

Αριθμός απόφασης: 116/2019

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λαυρίου Ελένη Ιωάννου και τη Γραμματέα Αγγελική Κατσίκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 14 Μαΐου 2018, για να δικάσει την αίτηση μεταξύ:

Της αιτούσας: ..., κατοίκου Αττικής, οδός ..., με ΑΦΜ ..., ΔΟΥ ..., η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ελένης Ιορδανού,

Των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών - καθ' ων η αίτηση, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους [άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 παρ.2 Κ.Πολ.Δ.] και παρίστανται ως εξής: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία ... που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ..., και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία ..., που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της ... η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της ..., 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία ..., που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και 4) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία ..., που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από .../2016 και με αριθμό κατάθεσης 2016 αίτησή της.

Για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε αρχικά η δικάσιμος της .../2017 και μετά από αναβολή η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ. .../29-08-2016 και .../29-08-2016 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιά ... που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχική δικάσιμο της οπότε και αναβλήθηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα κι εμπρόθεσμα στην 3η και στην 4η των καθ' ων αντίστοιχα, οι οποίες όμως δεν παραστάθηκαν στη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (αρ. 754 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ. 1 Ν. 4346/2015 (ΦΕΚ Α 1522) και ισχύει για τις κατατεθείσες μετά την 1-1-2016 αιτήσεις του Ν. 3869/2010, «Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2018 ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης και σχέδιο διευθέτησης οφειλών ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, εφόσον, στο πρόσωπο του οφειλέτη, πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: α) το συγκεκριμένο ακίνητο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, β) το μηνιαίο διαθέσιμο οικογενειακό του εισόδημα δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 του παρόντος, προσαυξημένες κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης δεν υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα χιλιάδες (180.000) ευρώ για τον άγαμο οφειλέτη, προσαυξημένη κατά σαράντα χιλιάδες ευρώ (40.000) ευρώ για τον έγγαμο οφειλέτη και κατά είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ ανά τέκνο και μέχρι τρία (3) τέκνα και δ) ο οφειλέτης είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης, βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, όπου αυτός εφαρμόζεται. Το σχέδιο διευθέτησης οφειλών θα προβλέπει ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του και ότι καταβάλλει ποσό τέτοιο ώστε οι πιστωτές του δεν θα βρεθούν, χωρίς τη συναίνεσή τους, σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης.

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες της, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητά τη ρύθμιση των χρεών της, με την εξαίρεση της δυνητικής κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό τη μερική απαλλαγή της απ' αυτά.

Η αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (αρθ 3 του Ν 3869/2010 σε συνδυασμό με τα άρθ. 739 επ. ΚΠολΔ) καθόσον από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη όμοια αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, 9 του Ν. 3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά την τροποποίηση τους από τους Ν. 4161/2013, 4336/2015 και 4346/2015 και συνεπώς, πρέπει να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι δεν έχει επιτευχθεί προδικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των καθ' ων.

Οι παρασταθείσες καθ' ων αρνήθηκαν την αίτηση, προς απόκρουσή της δε, πρότειναν παραδεκτά : Α) την ένσταση αοριστίας της αίτησης, η οποία είναι απορριπτέα ως αβάσιμη, καθόσον η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα κατά νόμο απαιτούμενα στοιχεία (άρθ. 4 παρ. 1 Ν.3869/2010) και συγκεκριμένα η αιτούσα αναφέρει : 1) ότι είναι φυσικό πρόσωπο και βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, 2) έλλειψη στο πρόσωπο της πτωχευτικής ικανότητας, 3) κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της, 4) κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους, 5) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της και 6) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή της, δεδομένου ότι πέραν των παραπάνω κανένα άλλο στοιχείο δεν απαιτείται για το ορισμένο της αίτησης, τα αναφερόμενα δε από τις πιστώτριες ως ελλείποντα στοιχεία, δεν αποτελούν στοιχεία του ορισμένου της αίτησης και είναι αντικείμενα απόδειξης και ανταποδείξης κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας και ειδικότερα των όρων της υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, Β) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της αιτούσας, για το λόγο ότι η αιτούσα δεν βρίσκεται σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής και προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τις ευνοϊκές διατάξεις του Νόμου 3869/2010 προκειμένου να απαλλαγεί από τις συμβατικές της υποχρεώσεις, χωρίς όμως να το δικαιούται. Ο ως άνω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, διότι ακόμη και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά, δεν συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος κατά το άρθρο 281 ΑΚ, αφού η άσκηση της αίτησης είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του Ν. 3869/2010, ο οποίος παρέχει τη δυνατότητα της ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του με απαλλαγή από αυτά, με παράλληλη ανάληψη υποχρεώσεων έναντι του πιστωτή, η ρύθμιση δε αυτή βρίσκει νομιμοποίηση ευθέως στο ίδιο κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διεξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Σε κάθε περίπτωση, η υπαγωγή στις διατάξεις του ως άνω νόμου εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου και η αίτηση θα γίνει δεκτή μόνο με τη διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 2 του νόμου αυτού, άλλως αυτή θα απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη και Γ) την ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής για το λόγο ότι, η δημιουργία των επίδικων χρεών οφείλεται σε υπαιτιότητα της αντιδίκου διότι ενώ αυτή γνώριζε ότι δεν είχε επαρκή εισοδήματα, προέβη σε δανεισμό, προβλέποντας ως πιθανό το αποτέλεσμα της αδυναμίας πληρωμής των χρεών της και το αποδεχτηκε. Επί της

ένστασης αυτής σημειώνονται τα ακόλουθα: Τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν στον λεγόμενο «υπεύθυνο δανεισμό» των οφειλετών τους και ως εκ τούτου, υποχρεούνται να εξετάζουν την πιστοληπτική ικανότητα του κάθε υποψήφιου οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις, εξυπηρετώντας τις πληρωμές του. Συνεπώς, αναγνωρίζεται ένα είδος συνευθύνης και συνυπαιτιότητας των δανειστών καθώς δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και η από τον δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές (ΕιρΘηβών 2/2011, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Δολιότητα, επομένως, θα μπορούσε να νοηθεί μόνον εάν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους του πιστωτικού ιδρύματος προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που δεν έχουν καταχωρηθεί στις από τις τράπεζες αξιοποιούμενες βάσεις δεδομένων της οικονομικής συμπεριφοράς των πελατών τους (βλ. σχετικά Αθ. Κρητικού Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων έκδοση 2012 σελ- 57, ΕιρΚαλυμν 1/2012 ΝοΒ 2012.563, ΕιρΜουδ2/2012, ΕιρΑλμωπ 60/2012, ΕιρΝ.Ιωνίας 4/2011, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ), πραγματικά περιστατικά που, στην προκείμενη περίπτωση, δεν επικαλείται η ενιστάμενη πιστώτρια. Επιπλέον, αν κατά την εξέταση της πιστοληπτικής ικανότητας του υποψήφιου δανειολήπτη διαπιστωθεί από τον πιστωτή ότι εκείνος αδυνατεί ν' ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις, εξυπηρετώντας τις πληρωμές του, πρέπει, στα πλαίσια της ασφάλειας των συναλλαγών, να απέχει (το πιστωτικό ίδρυμα) από το δανεισμό (να μην καταρτιστεί η σύμβαση) σε βάρος, έστω, των οικονομικών του συμφερόντων (ΕιρΛαρ 78/2013 ό.π. με εκεί παραπομπές). Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η εν λόγω ένσταση είναι απορριπτέα ως αόριστη.

Από την ανωμοτί εξέταση της αιτούσας στο ακροατήριο που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης του δικαστηρίου τούτου καθώς και τα προσκομιζόμενα έγγραφα από όλους τους διαδίκους, αποδείχθηκαν τα εξής: Η αιτούσα είναι σήμερα ... ετών, χήρα του ... και μητέρα δύο ενηλίκων τέκνων, ηλικίας ... και ... ετών. Εργάζεται ως καθαρίστρια στην εταιρία ..., από την οποία λαμβάνει μηνιαίως ως μισθό το ποσό των 342,01 ευρώ (βλ. απόδειξη πληρωμής μηνός Απριλίου 2018), ενώ από το έτος 2009 έως το έτος 2014 ήταν άνεργη (βλ. την με αριθμό πρωτ. ... βεβαίωση του ΟΑΕΔ). Από το έτος 2009 ήταν σε διάσταση με το σύζυγό της, ο οποίος την 7/01/2015 απεβίωσε (βλ. το με αρ. πρωτ. απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Δήμου του οποίου την κληρονομιά αποποιήθηκε (βλ. την με αριθμό ./2015 έκθεση αποποίησης κληρονομιάς του Ειρηνοδίκειου Λαυρίου). Διαμένει μέχρι σήμερα σε κατοικία που ανήκει στον αποβιώσαντα σύζυγό της, η οποία βρίσκεται στο Λαύριο, ενώ δυνητική κύρια κατοικία της, της οποίας αιτείται την προστασία, αποτελεί μια ημιτελής κατοικία, όπως προκύπτει και από τις προσαγόμενες φωτογραφίες, η οποία βρίσκεται επίσης στο Λαύριο. Η αιτούσα κατά το παρελθόν, όταν έλαβε και τα επίδικα δάνεια, είχε αρκετά μεγαλύτερο εισόδημα, το οποίο μετά την ανεργία της το έτος 2009 (η οποία διήρκεσε έως το έτος 2014), υπέστη τεράστια μείωση. Ενδεικτικά κατά τα οικονομικά έτη 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2013, 2014 και κατά τα φορολογικά έτη 2014, 2015 και 2016 τα εισοδήματά της (οικογενειακά έως το έτος 2009) ανέρχονταν στο ποσό των 8.427,11 ευρώ, 9.410,61 ευρώ, 10.106,28 ευρώ, 11.296,29 ευρώ, 11.797,82 ευρώ, 0 ευρώ, 734,99 ευρώ, 3.706,43 ευρώ, 3.597,72 ευρώ και 3.601,16 ευρώ αντίστοιχα (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα).

Η αιτούσα έχει τις κάτωθι οφειλές προς τις καθ' ων : 1) Προς την ... δυνάμει της με αριθμό ύμβασης καταναλωτικού δανείου, από την οποία η οφειλή της την 9/02/2016 ανερχόταν στο ποσό των 53.374,41 ευρώ, 2) Προς την ... δυνάμει της με αριθμό ... σύμβασης καταναλωτικού δανείου, από την οποία η οφειλή της την 23/02/2016 ανερχόταν στο ποσό των 13.144,8 ευρώ, 3) Προς την ... δυνάμει της με αριθμό ... σύμβασης καταναλωτικού δανείου, από την οποία η οφειλή της την 8/02/2016 ανερχόταν στο ποσό των 7.259,34 ευρώ και 4) Προς την ... δυνάμει της με αριθμό ... σύμβασης καταναλωτικού δανείου, από την οποία η οφειλή της την 17/02/2016 ανερχόταν στο ποσό των 7.501,75 ευρώ. Κατά συνέπεια, η αιτούσα οφείλει στις ανωτέρω πιστώτριες της το συνολικό ποσό των 81.280,03 ευρώ.

Η αιτούσα, έχει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 100%, ένα ημιτελές διαμέρισμα δευτέρου ορόφου, επιφάνειας 80,99 τ.μ., που βρίσκεται σε τριώροφη οικοδομή, κτισμένη επί οικοπέδου επιφάνειας 161,54 τ.μ., έτους κατασκευής 1998 και βρίσκεται στο ..., επί της οδού ... αριθμός ... και ... και η αντικειμενική της αξία αν άρχεται στο ποσό των 27.540,00 ευρώ (βλ. δήλωση ΕΝΦΙΑ .../2017). Η εμπορική αξία του παραπάνω ακινήτου της αιτούσας, εκτιμάται κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, ισόποση σχεδόν με την αντικειμενική αξία αυτού, ήτοι στο ποσό των 30.000,00 ευρώ. Η εν λόγω κατοικία, αποτελεί τη δυνητική κύρια κατοικία της αιτούσας.

Η αιτούσα, λόγω της μακροχρόνιας ανεργίας της για το διάστημα από το έτος 2009 έως και το έτος 2014, της διάστασης με το σύζυγο της από το έτος 2009, ο οποίος απεβίωσε το έτος 2015, των πολύ χαμηλών εισοδημάτων που λαμβάνει από την εργασία της ως καθαρίστρια αλλά και αύξησης του κόστους ζωής και της υπερφορολόγησης, έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία πληρωμής των ανωτέρω οφειλών της, η δε αδυναμία της αυτή δεν οφείλεται σε δόλο. Εξάλλου, η αδυναμία πληρωμών καθορίζεται με βάση τη σχέση οφειλών και παροντικής ρευστότητας, αφού ληφθεί υπόψη και η προβλεπόμενη για το εγγύς μέλλον εξέλιξη της ρευστότητας του οφειλέτη. Εφόσον η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητα του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμών (Κλ. Ρούσσο, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα). Στην περίπτωση της αιτούσας υπάρχει έλλειψη ρευστότητας, έλλειψη δηλαδή χρημάτων ικανών για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα χρέη της αλλά και στις βασικές βιοτικές της ανάγκες, οι οποίες κατά δήλωση της ανέρχονται στο ποσό των 350,00 ευρώ.

Αποδείχθηκε επομένως ότι η αιτούσα έχει περιέλθει χωρίς υπαιτιότητα της σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές της, άρα συντρέχουν στο πρόσωπο της οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και συγκεκριμένα σε αυτή του άρθρου 8 παρ. 5. Εξάλλου, η παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 προβλέπει τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να διατάξει με την απόφαση του περί ρύθμισης μικρές ή και μηδενικές καταβολές όταν ο οφειλέτης με αξιόπιστα αποδεικτικά μέσα αποδείξει ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του εξαιρετικές περιστάσεις όπως η χρόνια ανεργία, σοβαρά προβλήματα υγείας, ανεπαρκές εισόδημα για κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του. Η ανωτέρω διάταξη δεν παρέχει στο Δικαστήριο την ευχέρεια να μην προβεί σε ρύθμιση δηλαδή να μην διατάξει τη ρύθμιση έστω και μηδενικών καταβολών. Στην περίπτωση αυτή όταν το Δικαστήριο κρίνει ότι τα αίτια της εξαιρετικής περιστασης που συντρέχουν στο πρόσωπο του οφειλέτη είναι παροδικά (όπως προσωρινή ανικανότητα εύρεσης εργασίας), μπορεί με απόφαση του που ορίζει μικρές ή μηδενικές καταβολές να ορίσει νέα δικάσιμο μετά από πέντε τουλάχιστον μήνες προς επαναπροσδιορισμό των καταβολών. Στη νέα δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη ρύθμιση είτε ορίζει εκ νέου καταβολές. Εν προκειμένων συντρέχουν συμπλεκτικά οι προϋποθέσεις στο πρόσωπο της αιτούσας για την

υπαγωγή της στη ρύθμιση του νόμου, και δη της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010 με ορισμό μηδενικών καταβολών για χρονικό διάστημα τριών ετών, λόγω των εξαιρετικών περιστάσεων που αντιμετωπίζει, και συνίστανται στο πολύ χαμηλό της εισόδημα το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 342,00 ευρώ μηνιαίως, το οποίο δεν επαρκεί ούτε για την κάλυψη των βασικών βιοτικών της αναγκών. Κατά συνέπεια, στην παρούσα φάση οι μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς όλες τις πιστώτριες της ορίζονται μηδενικές για τρία έτη, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 5 ν.3869/10, όσον αφορά δε στον επαναπροσδιορισμό τους, εφόσον το θέμα της απαλλαγής της αιτούσας από τα χρέη της δεν εκκαθαρίζεται οριστικά με τη παρούσα ρύθμιση και για το ενδεχόμενο μεταβολής των εισοδημάτων της, ορίζεται νέα δικάσιμος η αναφερόμενη στο διατακτικό της παρούσας.

Η παραπάνω ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας θα συνδυασθεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάσταση του από το άρθρ. 14 του Ν. 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών της και προβάλλεται αίτημα εξαιρέσεως της κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο η εν λόγω εξαιρέση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που τάσσονται από το εν λόγω άρθρο όπως ισχύει από 1.1.2016 καθόσον: α) η κατοικία που περιγράφεται ανωτέρω χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της αιτούσας, β) η αιτούσα έχει μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα 342,01 ευρώ και επομένως δεν υπερβαίνει το 170% των ευλόγων δαπανών διαβίωσης (350,00 ευρώ δαπάνες διαβίωσης χ 170% = 595,00 ευρώ, βλ. άρθρ. 9 παρ. 2 που παραπέμπει στο άρθρ. 5 παρ. 3 ως προς τον καθορισμό των δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤτΕ54/15.12.2015 ΦΕΚ 2740), γ) η αντικειμενική αξία της δυνητικής κύριας κατοικίας της δεν υπερβαίνει το όριο προστασίας που θέτει ο νόμος (180.000 ευρώ για αγαμο, προσαυξημένο κατά 40.000 ευρώ για έγγαμο και κατά 20.000 ευρώ για κάθε τέκνο και μέχρι τρία κατ' ανώτατο όριο) και δ) οι πιστωτές στα πλαίσια του άρθρ. 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν ως οφείλαν ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμη δανειολήπτρια βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας της θα πρέπει να καταβάλει ποσό που θα ελάμβαναν οι πιστωτές της σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, η αιτούσα οφείλει να καταβάλει το ποσό των 17.000,00 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στα 2/3 της εκτιμώμενης εμπορικής αξίας της δυνητικής κύριας κατοικίας της (βλ. κ άρθρ. 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εφ' υ' ΚΠολΔ) αφαιρουμένων των εξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η αποπληρωμή του ποσού των 17.000,00 ευρώ θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το νόμο εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, ο χρόνος δε τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε δεκαπέντε (15) έτη (180 μηνιαίες δόσεις). Το ποσό που θα καταβάλει η αιτούσα στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης, θα ανέρχεται σε 95,00 ευρώ μηνιαίως, οι δε μηνιαίες δόσεις, καταβλητέες εντός του πρώτου πενήτηρου εκάστου μηνός, θα αρχίσουν να καταβάλλονται τον πρώτο μήνα, τρία έτη μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, καθόσον κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί στην αιτούσα περίοδος χάριτος ώστε να προετοιμαστεί και να είναι συνεπής με την ρύθμιση αυτή. Από τις καταβολές της αιτούσας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, θα ικανοποιηθούν οι καθ' ων, εκάστης μηνιαίας δόσης παραλληλώς διανεμόμενης μεταξύ αυτών κατά τα ποσοστά που ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 974 επ. του ΚΠολΔ.

Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της δυνητικής κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της τρίτης και τέταρτης των καθ' ων και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Ορίζει μηδενικές μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις καθ' ων πιστώτριες της για διάστημα τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της παρούσας και για τον επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών προσδιορίζει νέα δικάσιμο την 29η Νοεμβρίου 2019.

Εξαιρεί της εκποίησης την δυνητική κύρια κατοικία της αιτούσας και συγκεκριμένα ένα ημιτελές διαμέρισμα δευτέρου ορόφου, επιφάνειας 80,99 τ.μ., που βρίσκεται σε τριώροφη οικοδομη κτισμένη επί οικοπέδου επιφάνειας 161,54 τ.μ., έτους κατασκευής 1998 και βρίσκεται στο επί της οδού ..., αριθμός ... και ... και ανήκει στην αιτούσα κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100%.

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της δυνητικής κύριας κατοικίας της το ποσό των δεκαεπτά χιλιάδων (17.000,00) ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει σε δεκαπέντε (15) έτη με εκατόν ογδόντα (180) ισόποσες μηνιαίες δόσεις των ενενήντα πέντε (95,00) ευρώ, εκάστης μηνιαίας δόσης παραλληλώς διανεμόμενης μεταξύ των καθ' ων κατά τα ποσοστά που ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 974 επ. του ΚΠολΔ. Η καταβολή της μηνιαίας αυτής δόσης θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά την πάροδο της τριετούς ρύθμισης της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 2 του νόμου και θα πραγματοποιείται μέσα στις πέντε (5) πρώτες εργάσιμες ημέρες κάθε μήνα. Θα γίνεται δε εντόκως χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας

της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στο Λαύριο στις 9 Απριλίου 2019.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

